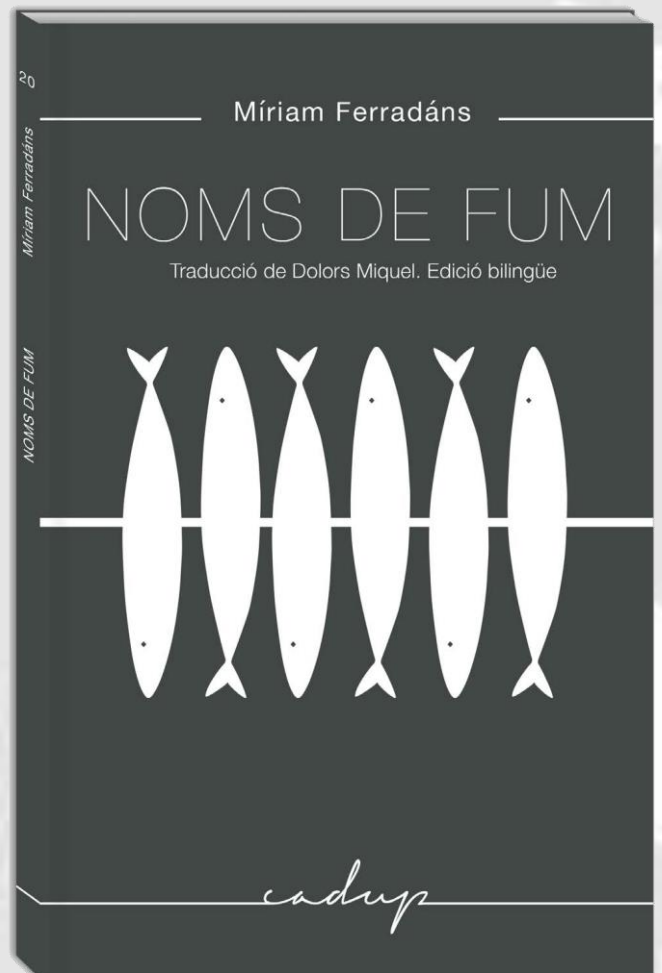
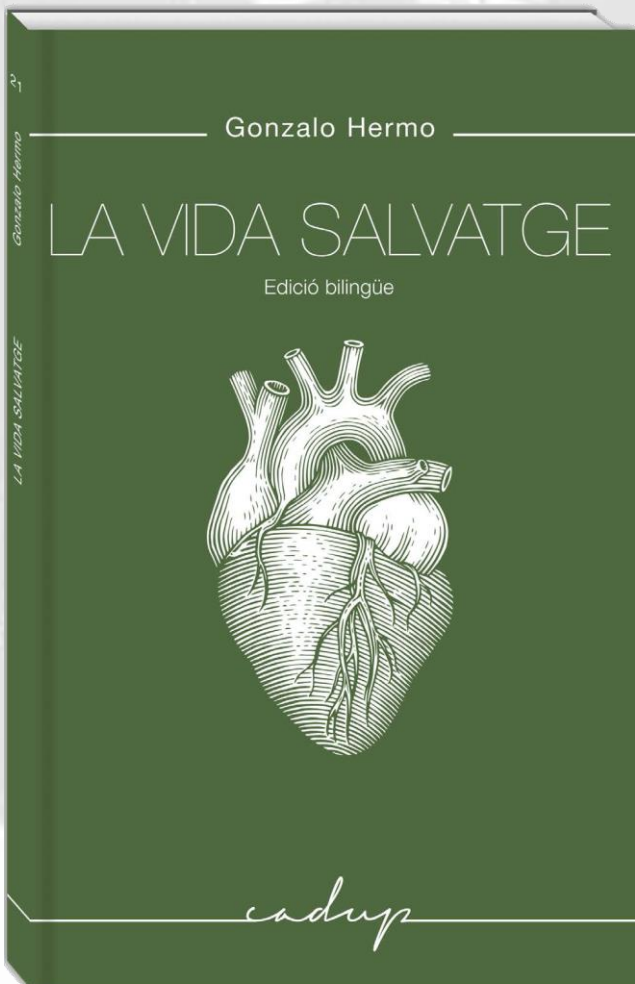

Una nova generació de poetes gallecs

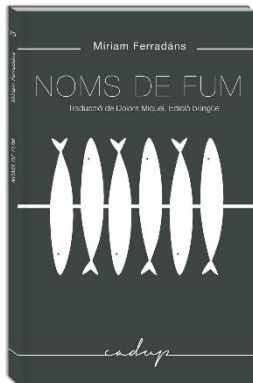

Una nova generació de poetes gallecs

(Edicions bilingües)

Novetats setembre 2019

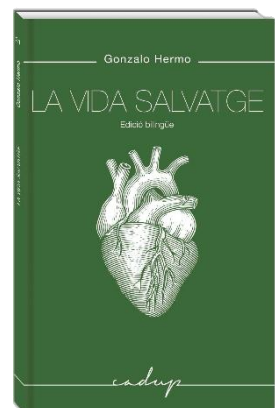
Noms de fum, Míriam Ferradáns. Traducció i pròleg de **Dolors Miquel**

Perquè... qui sap quina foscor, quins noms de fum, quants oblits arrossega la sang que ens corre per les venes. Davant de l'obscuritat, l'ésser-mare i la mare-poeta bateguen respirant en una mena de pressentiment d'ofec («Nosaltres també morirem ofegats»), i lluiten per preservar la memòria de la seva petita i bonica filla de l'abisme de l'oblit. Aquest llibre és més que res l'acte d'amor d'una dona que va engendrar i alletar i estimar la seva filla. De fet només hi ha una mort empenyent tota la construcció del llibre. Una mort i. La mare protectora. La paraula protectora. La paraula de fum i pedra. La paraula com a matèria i vehicle. La paraula com a piràmide. El nom de la petita, aquest nom que ella repeteix perquè «El que no es pronuncia no existeix». Míriam Ferradáns, que escriu des dels límits, davant de l'abisme, el creua amb la paraula poètica perquè la trasbalsen de manera idèntica la mort i l'amor de i cap a l'altre. I en construeix aquest llibre que li serà una casa. Com diu el poema que tanca el llibre: «AQUÍ estaràs lliure de perill» Del pròleg de **Dolors Miquel**

La vida salvatge, Gonzalo Hermo. Traducció del propi autor

En una entrevista al diari digital *Praza Pública* arran de la publicació de *A vida salvaxe* (XVI Premi de Poesia Afundación), Gonzalo Hermo declarava que s'havia adonat que la natura té un «aspecte prelingüístic» que li interessa molt. «Una cosa que no es verbalitza, que senzillament s'esdevé. M'interessava portar el poema a aquesta posició d'esdeveniment anterior a allò simbòlic. En realitat, és una idea paradoxal perquè el poema s'escriu amb paraules (no amb emocions, idees o experiències; amb paraules i només amb paraules). No obstant això, la poesia també és aquella possibilitat de la llengua en què la llengua mateixa és a *flor de pell*. És un espai des d'on es pot imaginar el naixement de les coses, inclòs el mateix llenguatge.»

I efectivament, amb *La vida salvatge*, Gonzalo Hermo entra al bosc del qual defugia en el seu anterior poemari (*Celebració*, publicat per Godall en edició bilingüe gallec-català el 2016). Hi entra empès pel desig i armat només amb el cor, ferit i palpitant —no amb el cap ni amb els sentits— a la recerca de la vivència més física, més salvatge i orgànica de l'alè poètic, és a dir, de la vida.

Míriam Ferradáns va néixer el 1992 a Bon, Bueu (província de Pontevedra). És poeta, columnista i autònoma de l'ensenyament mitjà. Com a poeta ha publicat la plaquette *Deshabitar unha casa* (2016) i el llibre *Nomes de fume* (2017), amb els quals va guanyar, respectivament, el Premi de Poesia Francisco Añón i el Premi Nacional de Poesia Xosé María Pérez Parallé. Amb *Do tacto*, poemari breu recollit a l'obra col·lectiva *Roseira de cen Follas* (2019), va rebre el premi de poesia Leiras Pulpeiro. Ha participat en diverses obres col·lectives i també en revistes especialitzades.

*No silencio todo é máis grande:
a distancia, a escuridade, a tormenta
e o medo.*

*Dins el silenci tot és més gran:
la distància, la foscor, la tempesta
i la por.*

*Naquela casa había un silencio escuro
que cubría as construcións e o peito.
Tamén eran negras as palabras pronunciadas
en voz baixísima
para non perturbar o monstro.*

*En aquella casa hi havia un silenci fosc
que cobria las construccions i el pit.
També eren negres les paraules pronunciades
en veu baixíssima
per no pertorbar el monstre.*

*Doíanos o corpo.
As nosas extremidades eran cada vez
máis pequenas,
as nosas miradas máis pequenas,
a nosa boca.*

*Ens feia mal el cos.
Les nostres extremitats eren cada vegada
més petites,
les nostres mirades més petites,
la nostra boca.*

O silencio en expansión.

El silenci en expansió.

Dolors Miquel (Lleida, 1960). Poeta, pensadora, ecologista, animalista, independentista, rapsoda i traductora. Va néixer, en plena dictadura franquista, en una ciutat amb riu, vora un turó on niaven cigonyes i altres aus. Ha publicat, entre d'altres llibres de poemes, *Gitana roc* (2000), *Mos de gat* (2002), *Aioç* (2004), *Missa pagesa* (2006), *El guant de plàstic rosa* (2017) i *Icitosoure* (2019).

Gonzalo Hermo (Rianxo, Galícia, 1987). Llicenciat en Filologia Gallega i doctor en Lingüística, ha impartit docència a la Universitat de Santiago i a la Universitat Autònoma de Barcelona. Des de 2017 viu a Catalunya, treballa com a editor, traductor i corrector autònom i és professor de l'Escola de Lletres de Tarragona. Ha publicat els llibres de poemes *Crac* (Barbantesa, 2011, premi «Xuventude Crea» de la Xunta de Galícia) i *Celebración* (Apiario, 2014; en edició bilingüe

gallec-català a Godall Edicions, 2016), obra que va ser distingida amb el Premi de la Crítica gallega i el Premi Nacional de Literatura en la modalitat de Poesia Jove «Miguel Hernández». Per *A vida salvaxe* (Pen Club Galicia, 2018), que ara publiquem en edició bilingüe gallec-català, va rebre el Premi de Poesia Afundación.

Presenza da fraga

Reparo na cadencia.

Aquela altura compasada polo vento.

*Cada nervio morre no vaivén,
vai facendo sitio a un recordo que se deixa,
que desprega o seu volume en cada volta
e se integra na paisaxe pouco a pouco.*

*Podería quedar aquí
abrindo a ollada á diversidade das cousas
mentres o día pasa sen nome e sen historia
por entre a masa calma da foresta.*

*Porque hoxe, aquí,
pénsome sen lingua, sen signo, sen idioma,*

*baleirando os ollos de ruído,
coa boca enxoita de palabras,*

*completamente
liberado.*

Presència del bosc

Em fixo en la cadència.

Aquella altura compassada pel vent.

*Cada nervi mor en el vaivé,
va fent lloc a un record que s'abandona,
que desplega el seu volum en cada volta
i s'integra en el paisatge a poc a poc.*

*Podria aturar-me aquí
obrint la mirada a la diversitat de tot plegat
mentre el dia passa sense nom i sense història
entre la massa calma de l'arbreda.*

*Perquè ara, aquí,
em penso sense llengua, sense signe, sense idioma,*

*buidant els ulls de soroll,
amb la boca eixuta de paraules,*

*completament
alliberat.*

FITXES TÈCNIQUES

Noms de fum

Míriam Ferradán

Traducció i pròleg de **Dolors Miquel**

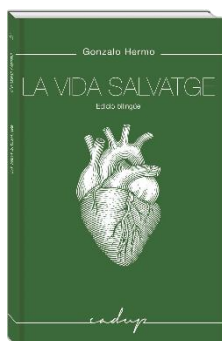
Col·lecció: Cadup, 20

ISBN 978-84-120684-0-5

Pàgines: 102

PVP 17,00 €

Editorial: **Godall Edicions**

La vida salvatge

Gonzalo Hermo

Traducció del propi autor

Col·lecció: Cadup, 21

ISBN 978-84-120684-2-9

Pàgines: 122

PVP 17,00 €

Editorial: **Godall Edicions**